

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

De Sacramento Matrimonii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

dunt Ecclesiæ ministri, se ad cœlestium re-
rum contemplationem paratos, superiores
mentis suæ vires liberas habere, vt in Deum
tendant, nec velamen aliquod inter Deum
& illos esse. Similiter & præcisio capillorū,
superfluarum omnium cogitationum & cu-
rarum, quibus à diuinorum contemplatio-
ne impediri possent, præcisionem significat.

*Rab. lib. 1.
de Inst.
Cler. c. 3.
Mag. d. 2.
& Schol.
ibidem.
Dionysius
Areopag.*

DE SACRAMEN- TO MATRIMONII.

*Quem habet in Sacramentis locum
Matrimonium?*

VLtimum certè & necessitate & dignita-
te. Necessitate quidem, quia duo hæc
Ordo & Matrimonium, non singulis homi-
nibus, sed toti Ecclesiæ sunt necessaria: & in-
ter ea illud consulitur vt perfectius: hoc ve-
rò infirmitati nostræ conceditur, sed signi-
ficatione præcipuum. Significat enim diui-
næ & humanæ naturæ in Christo individuã
vnionem, & Christi vt capitis cum Ecclesia
arctissimam coniunctionem.

Quem effectum operatur?

Contrahentibus dignè datur in eo gratia
& auxilium supernaturale ac gratuitum, ad
dignè, & sanctè vtendum Matrimonio, &
perpe-

perpetuò seruandam fidem, ac ad non recedendum à perpetua vinculi huius indissolubilitate.

Quæ sunt ad integritatem Matrimonij necessaria?

Primò, consensus legitimus contrahentium, qui per verba aut alia signa exteriora, quæ formæ locum obtinent, exprimitur. Vnde 1. nec pueri ante vsum rationis, nec amentes aut furiosi, qui lucida interualla non habent, possunt matrimonium contrahere. 2. Ut absit error personæ aut conditionis seruilis, quam liberam esse putauit contrahens. Vis etiam & metus, si in contractu interueniunt, reddunt matrimonium nullum. Tertiò, Conditio appositæ matrimoniali contractui, suspendit consensum vsque ad sui expletionem, modo conditio illa possibilis sit & honesta. Inhonestæ verò & illicitæ, si sint contra substantiam ipsius matrimonij, & propria eius bona, reddunt ipsum nullum: aliæ inhonestæ reijciuntur tanquam non adiectæ.

Secundò, ut absint impedimenta, quæ illegitimas reddant personas & ineptas ad matrimonium contrahendum, ut sunt præcedens & perpetua impotentia ad actum matrimonialem, votum solenne, ordo sacer, & ligamen seu matrimonium iam contractum. Tertiò, ut absint impedimenta, quæ etiam non

*vide Prax.
num. 58.*

non simpliciter reddunt inhabilem ad contrahendum matrimonium, sed in ordine ad alterum, vel quia contrahentes omninò dispares sunt, & ideò inepti vt coniungantur: vt sunt cultus disparitas, vel tam propinqui, vt non conueniat eos arctius coniungi: vt sunt affinitas, cognatio, naturalis, spiritualis, & legalis & publicæ iustitiæ honestas. Crimē item quod quatuor casus in se continet. Primò, Homicidium solum: quando scilicet vterq; tam coniunx, qui reliquus est, quam qui cum illo post mortem alterius vult contrahere, operam dederunt homicido coniugis. Secundo, Homicidio coniunctum adulterium: Si enim alter coniugum adulteratus est, & deinde machinatus in mortem alterius, nullo modo cum adultero matrimoniū contrahi potest. Tertiò, cum adultero datur fides de contrahendo post mortem alterius. Quartò, multo magis si de facto contrahatur matrimonium reddit nullum.

Que sunt impedientia contrahendum, sed non dirimentia contractum?

Præter interdictum Ecclesiæ, & tempus, quo non licet matrimonium solenniter celebrare, numerantur hæc septem delicta, quibus in Matrimonium ipsū peccatur.

1. Incestus cum coniugis consanguineo.
2. Vxo-

2. Vxorididum. 3. Occisio Clerici. 4. Solemnis pœnitentia, 5. Susceptio filij ex sacro fonte in fraudem matrimonij. 6. Raptus alienæ sponsæ. 7. Scienter cum moniali contrahere. Iure autem naturali impediunt matrimonium contrahendum votum simplex castitatis, aut religionis quod castitatem includit, & sponsalia de futuro.

Quid sunt sponsalia?

Promissio futurarum nuptiarum & matrimonij, quæ & in exteriori Ecclesiæ iudicio, & in conscientia coram Deo obligat ad sui impletionem.

Qui possunt sponsalia contrahere?

Omnes illi qui contrahere matrimoniū licitè possunt. Vnde si impedimentum etiam solum impediens adsit, irrita facit sponsalia. Non enim valet promissio rei, quæ iure prohibetur impleri. In sola ætate est discrimen. Nam cum ad matrimonia contrahenda ætas pubertatis requiratur, quatuordecim annorum in viro, duodecim in muliere: ad sponsalia sufficit ætas in qua incipit usus rationis, quando scilicet homo potest capere ab alijs rationem aliquam de providentia futurarum rerum. Hæc communiter reputatur ætas septennij, tam in viro, quam in muliere.

Quomodo solvuntur sponsalia?

Per

Per recessum alterius ad remotiores partes, aut longioris temporis lapsum, infirmitatem grauem nimis debilitantem aut deformantem, superuenientem fornicationē, & mutuum amborum consensum. Promissiones parentum vel tutorum, non sunt validæ, nisi ab eis probentur, quorum nomine factæ sunt.

Vt clandestina matrimonia nulla & inania sint, & reliqua de hoc Sacramento pete ex 24. Sess. Concil. Trident. de reformatione Matrimonij. Præcipue verò parochi & Catechistæ, doceant ac inculcent Auditoribus, q̄ sancta synodus hortatur vt coniuges ante benedictionem sacerdotalē in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, & vt antequam contrahunt vel saltem triduo ante matrimonij consumationem, sua peccata diligenter confiteantur, & ad sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pie accedant.

Indignum autem est atque intollerabile & summa cum irreuerētia coniunctum quod parochi quidam dicuntur permittere imo & iuber sponsis vt communicent eodē die, quo nuptiæ solenniter celebrantur, quo die & pridie ita occupantur circa nuptialis conuiuij apparatus aliaque, vt vix de alijs cogitare possint vt non dicam diem totum in

A a con-

conuiuio ac tripudijs transigi. Nec dubium est scandalizari huiusmodi nomine plures.

Nec dissimulent anathematis vinculo ipso facto parentes aliosuē obstringi, qui liberos suos, aut alios quoscunque quouis modo directe aut indirecte cogant quominus libere matrimonium contrahatur.

*Ses. 24.
c. 9. de re-
for. Matrimo-
nij.*

Esseque maxime nefarium matrimonij libertatem violari, & ab eis iniurias nasci à quibus iura expectantur.

CA-

scilicet
unt,